

De geslepen scharensleep

Klucht in vier bedrijven

door

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GESLEPEN SCHARENSLIEP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

NORBERT GULDEMOND - doodskistenfabrikant

AGAATHE - zijn echtgenote en aankomend kakmadam

MARCEL - hun zoon, met smaak voor het vrouwlijk schoon

EDUARD - ondergeschoven butler

HELEEN - rechterhand van Eduard en nog iets meer

BRAM - scharensleep op goede stand

ANDREA - oude liefde van Guldemond.

NELLEKE - haar dochter, met alles erop en eraan

KEES SPAAN kinderwiegjesfabrikant en buurman van Guldemond

TONIA - zijn echtgenote

DOROTEA - hun dochter, die ze kwijt moeten

PERSOONSBESCHRIJVING:

AGAATHE: in eerste bedrijf zeer flegmatisch, blijft ononderbroken met haar opmaak bezig, ook als ze met anderen spreekt. In de overige drie bedrijven gedraagt ze zich gemaakt deftig en spreekt ook zo. Dus Noörbert en niet Norbert. Als ze met Norbert alleen is vervalt ze weer duidelijk in het platte.

KEES SPAAN: komt altijd op met stok, niet om echt op te steunen, maar om beide handen op het handvat te leggen als hij zich in zit- of staanpositie bevindt.

EDUARD: alias Sjeems, loopt vóór alle mensen die hij binnenlaat tot op een bepaald punt vooruit en laat hen dan voorgaan.

DECOR:

Alle bedrijven spelen in de woonkamer. Aan de linkerzijde vooraan open doorgang naar de keuken. Aan de rechterzijde een deur naar de logeerkamer. In de lange achterwand open doorgang. Links daarvan dressoir, rechts daarvan secretaire. Links op het toneel tafel met drie stoelen. Ergens op rechtergedeelte toneel een driezitsbankje zonder zijleuningen. Rechterkant toneel dus praktisch leeg. Meubilair wel van enige klasse. Daar is in het eerste bedrijf niets van te merken, vanwege de enorme bende in de kamer. Op het dressoir bergen afwas op verfromfaaid onderkleed. Op secretaire bierglazen, asbakken etcetera. Op voorgrond rechts bijzettafeltje met vaas, waarin verwelkte bloemen, bij achterwand achter verlepte plant. Door de hele kamer verspreid: kleding, hangers, emmer en bezem, kranten, tijdschriften enz. Enkele schilderijen hangen scheef. Kortom, een huishouden van Jan Steen. Ergens hangt ook nog een waslijn met goed. Op ontbijttafel allerlei vrouwelijke toiletpullen en opmaakartikelen, c.q. potjes en flesjes, tussen het brood, de boter, vlees, kaas, jam, melk etcetera. Om van te rillen. In de volgende drie bedrijven moet het interieur echter om te zoenen zijn. Het dressoir nu schuin in de hoek. Er ligt een hagelwit dekkleed op en daarop broodmandje, bestek, borden enzovoort. Het wordt gebruikt als voorbereidingstafel voor de maaltijden. Tafel en stoelen rechts, driezitsbankje links voor, secretaire nog steeds op dezelfde plaats. Ergens aan de achterwand rechts moet een degen hangen.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF: op een willekeurige dag

TWEEDE BEDRIJF: de volgende dag

DERDE BEDRIJF: twee dagen later

VIERDE BEDRIJF: weer een dag daarna

EERSTE BEDRIJF

Agaathe zit aan ontbijttafel, met slordig haar, sigaret afwisselend in de mond en op de asbak. Van onderen spaarzaam gekleed, maar dat is niet zichtbaar vanwege het groezelige tafelkleed, dat schots en scheef hangt, maar wel zó, dat de hele voorzijde er door wordt afgedekt. Agaathe lakt en vijlt haar nagels, is met oogwimpertang bezig en verft haar lippen. Links van haar hangt Marcel in een stoel, voeten op een andere, niet bij de rest passende, stoel, hemd tot op de navel. open. In de ene hand een boekje waarin hij leest, in de andere een boterham waar hij af en toe in bijt.

AGAATHE: en 't zal toch niet je bedoeling zijn om de rest van je leven voor eeuwige vrijgezel te spelen.

MARCEL: Ach ma! Zo af en toe heb ik echt de indruk dat u me kwijt wilt.

AGAATHE: Wat haal je je nou in je hoofd jongen? Ik zit er alleen maar op te wachten dat je eens een leuke schoondochter in huis brengt, dat is alles.

MARCEL: Weet ik. En het hoeft niemand anders te zijn dan Dorotea Spaan. Maar dat kunt u vergeten. Dat stuk antiek is toch dubbel zo oud als ik.

AGAATHE: 't Hoeft toch ook niet per se Dorotea te zijn. Maar als jij te lui bent om eens naar iets uit te kijken, wat wil je dan anders. En je krijgt haar ook nog op een presenteerblaadje aangeboden.

MARCEL (*wrevelig*): Als ik vandaag of morgen iets tegen het lijf loop, zult u het wel merken.

KEES (*op door midden, met stok*): Morge same.. eet ze met hapjes.

MARCEL (*achteloos*): Morge.

AGAATHE: Kees? Wat ben jij al vroeg uit de veren? Je loopt toch zeker niet te slaapwandelen hoop ik?

KEES (*gaat ook aan tafel zitten*): Nee Agaathe, nee, maar ik slaap de laatste tijd steeds slechter en slechter. Het idee om jullie fabriek en die van mij onder één dak te brengen, laat me niet meer los.

MARCEL: Meneer Spaan, dat is toch slap gezever. Hoe stelt u zich dat nu voor? U maakt kinderwieggjes en wij doodskisten. Dat is me nogal 'n verschil zou ik zo denken.

KEES: Maar m'n beste jongen, probeer 't dan toch te begrijpen! Ze worden toch alletwee van hetzelfde hout gemaakt. En denk nou eens een beetje realistisch. Jij neemt binnenkort de zaak van je pa over en Dorotea die van mij. Nou dan!

MARCEL: Ja en? Wát nou dan?

KEES: Alsjeblieft m'n beste jongen! Als jouw pa en ik het eens zouden kunnen worden over een fusie en jij en Dorotea zouden 'het ook met elkaar eens kunnen worden, dan... dan...

MARCEL:... bent u van dat overjarig rund af en van 't voortbestaan van uw zaak verzekerd en kunt rustig gaan reteneren.

AGAATHE: Marcel! Onbehouwen stuk vreten, gedraag je!

KEES: Och, die is nog niet droog achter z'n oren. Maar eh, is Norbert er niet?

AGAATHE: Jawel, maar hij ligt nog in de kooi.

KEES: Meneer Guldemond ligt nog plat? Welterusten zeg. Die heeft de roepstem van de nieuwe tijd nog niet begrepen. Als je vandaag de dag nog iets wilt verdienen moet je vroeg opstaan.

AGAATHE (*vergoeijlijkend*): 't Is vannacht laat geworden. Hij is gisteravond bij een vroegere schoolvriend langs geweest voor een schoorsteenkap, en dat is uit de hand gelopen.

KEES (*enthousiast*): Agaathe, dát is 't! 'n Kap! Luister, tussen jullie en mijn fabriek, wat ligt daar tussen? Toe, zeg 't eens.

AGAATHE: Gossie Kees, zo vroeg in de morgen.... ik zou zeggen zo'n... zo'n twintig, vijftwintig meter.

KEES (*enthousiast*): Agaathe, dat "is" 't toch! 'n Muurtje hier, 'n muurtje daar, een kap erover en we hebben een compleet fabriekscomplex. En zie je de reclamespot al voor je? "Een wieg van Span, de specialist, en Guldemond zorgt voor de kist."

AGAATHE: Luister Kees, daar bemoei ik me niet mee. Dat moet je maar met Norbert zelf bespreken.

KEES (*afgaand*): Begrijp ik. Maar eerst moeten we daar een projektontwikkelaar bij halen. En nu ga ik eerst eens uitzoeken wie we daar het beste voor kunnen

MARCEL (*gemaakt*): Agaathe, dat "is" 't! Zie je de reclamespot al voor je? "Huw dat kameel van Span, je lust en zin zal vlug vergaan."

AGAATHE: Schei uit, als die geitebreier eenmaal op dreef is

MARCEL: En die Dorotea is nog niet eens van hem. Die heeft hij maar op de koop toegenomen toen hij trouwde.

AGAATHE: Nou en? Maar begrijp me goed, ik wil je die Dorotea echt niet opdringen hoor, maar ik weet wél dat je er een goeie huisvrouw aan zou hebben.

NORBERT (*op door midden, onverzorgd en in borstrok*): Vrouw, laat dat jong toch met rust. Als hij die trut van Span nou niet wil... ik zou haar ook niet willen. (*gaat aan tafel zitten*)

AGAATHE: Ook goeiemorgen.

NORBERT: Nou, hier wordt er weer aardig op los geleeft. Vlees, kaas, jam, alsof 't niet op kan. (*heeft snee brood in de ene en mes in de*

andere hand) Waar is verdomme de boter?

AGAATHE (*heel even met haar ogen zoekend*): Eh, daar, onder m'n haarnetje.

NORBERT (*neemt haarnetje op de punt van zijn mes en gooit het achteloos over zijn schouder. Besmeert snee brood*): Maar met die weelde hier zou het nog wel eens vlug gedaan kunnen zijn.

MARCEL: Hoe kan dat nou pa, dat de omzet de laatste jaren zo'n stuk teruggelopen is?

NORBERT: Allemaal de schuld van die verdraaide dokters jong. De mensen leven vandaag de dag toch veel langer dan 'n kwart eeuw geleden. En dat verschil moeten we zien te overbruggen.... Hé zeg, wat zijn dat voor rode vlekken op de worst?

AGAATHE (*kijkt nonchalant*): Waar? O die. Misschien een paar druppeltjes van m'n nagellak.

NORBERT (*schijf weggooiend en de volgende nemend*): Zwijnerij.

AGAATHE: O nee vriend, zuiver kalfsvlees.

NORBERT: Geen post vandaag?

AGAATHE: Jawel, eh, (*zoekend*) o daar, ik heb ze rechtop gezet tussen de haarlak en de zak met krulspelden.

NORBERT (*heeft ondertussen een kopje ingeschonken uit een kan met witte vloeistof en drinkt daarvan, vliegt op, kokhalst*): Gloeiende gloeielingen, wat is dát nu voor 'n hondezeik?

AGAATHE (*flegmatisch, neemt kopje en ruikt*): Niets van 'n hond. Puur struisvogelextract voor m'n huidmasker. Waarom vraag je het dan ook niet. Dat van de koe (*wijst*) zit in de fles.

NORBERT (*post doornemend*): Heb al gegeten en gedronken. Rekening, rekening, rekening. (*kwakt brieven ergens tussen de troep op tafel, bekijkt laatste brief*) Grondijs? Wie mag dát nu zijn? Notaris Grondijs.

MARCEL: Gegarandeerd een bedelbrief pa.

NORBERT: Best mogelijk. Maar eh (*zoekend op de tafel kijkend*)

AGAATHE: Daar, neem mijn kam maar.

NORBERT (*met steel van kam enveloppe openritsend*): Met notarissen weet je het maar nooit. (*leest stukje van de brief, smiespel, smiespel*) Wat is dat nu weer voor onzin? Ik ken geen oom die Servatius Houtvast heet en al zeker geen die in Las Vegas woont.

AGAATHE: Oom Ser? Dat is de jongste broer van moeder zaliger. Wat moet die nu in godsnaam?

NORBERT: Die heeft die notaris opdracht gegeven om uit te zoeken hoeveel familieleden van hem nog in leven zijn, en omdat wij kennelijk de enigen zijn, wil hij ons die oude doos in de maag splitsen.

AGAATHE: Welke oude doos?

NORBERT: Die Houtvast ligt op apegapen en nu wil hij dat we zijn partnerin bij ons opnemen. (*werpt brief achteloos op tafel. Marcel neemt hem nu en leest*) Ik vraag me af waar hij het lef vandaan haalt. Ik zal die notaris wel eens opbellen. Krijgt die de wind van voren.

AGAATHE: Die man kan er ook niets aan doen.

MARCEL: Zeg pa, hebt u er enig idee van wat een dollar in ons geld waard is?

NORBERT: Nou, wat staat de dollar? Ik denk zo ongeveer twee gulden.

MARCEL: Dan zou ik me toch nog maar eens bedenken als ik u was, want die Houtvast stelt vijftwintigduizend dollar beschikbaar voor elk jaar dat u die partnerin in huis neemt.

NORBERT: Vijfen.... ach kom jong, dat bestaat toch niet.

MARCEL: Echt waar pa, wacht, waar staat 't... (*smiespel, smiespel*) o hier (*smiespel, smiespel*).. aan u vijftwintigduizend dollar per jaar bij vooruitbetaling worden overgemaakt ter vergoeding van de onkosten.

NORBERT (*in alle staten*): Dat is dik... dik vijftigduizend gulden!!! En voor hoeveel zou je zo'n oude lompenzak in de kost hebben? Agaathe, wat denk je?

AGAATHE: Nou ja, met de kleding er bij.... 'n oud mens.... laten we royaal zijn, zeg tienduizend.

NORBERT: D..d.. dan blijven er veertigduizend pegels voor ons over. Marcel, toe, naar de telefoon. Bel die notaris en zeg hem maar dat hij de hele handel meteen opstuurt.

MARCEL: Maar nee pa, zo werkt dat toch niet. Ten eerste is die Houtvast nog niet dood....

NORBERT (*vlug er tussendoor*): Dat hij dan een beetje opschiet.

MARCEL:... en ten tweede moet er ook nog een onderzoek ingesteld worden.

NORBERT: Wat voor 'n onderzoek?

MARCEL: Die Houtvast wil eerst eens weten of ons milieu er wel voor geschikt is om er zijn partnerin in onder te brengen. Zo staat het hier tenminste.

AGAATHE: 't Spijt me, maar ik voel dat als een belediging. Net alsof wij ons niet zouden weten te gedragen, of dat het hier één grote bende zou zijn.

NORBERT: Agaathe, je hebt natuurlijk gelijk, maar alsjeblieft, laten we toch aan die veertigduizend pietermannen denken. Hoor je ze al rinkelen?

MARCEL: Die notaris heeft iemand ingeschakeld die hier een poosje komt logeren. Een zekere graaf Winter.

AGAATHE: Een echte graaf? Kom nou, dat geloof je toch zeker zelf

niet.

MARCEL: Echt waar, 't staat er toch... hier: en graaf Winter zal zich op de vijftiende dezer ten uwent vervoegen. Alsjeblieft.

NORBERT: De hoeveelste is het vandaag? Als ik me niet vergis de vieren... Gloeiende, dan hebben we die gast morgen al op de stoep staan. *(springt op)* Maar mensen, dan moet hier wel het een en ander veranderen. Als die spion hier komt snuffelen moet hij de indruk krijgen dat hij god - weet- waar is. *(bij de volgende teksten ruimen Norbert en Marcel de ergste rotzooi aan de kant)*

AGAATHE *(blijft stoïcijns kalm met haar opmaak bezig)*: Ik kan er niets aan doen, maar de wijze "waarop" bevalt me niet. Die notaris had dat wel eens een beetje chiquer kunnen brengen.

NORBERT: Maak je geen zorgen kind, dat doen "wij" wel. Moet jij maar eens kijken hoe chique we dat gaan aanpakken. *(heeft inmiddels hemd van stoel gerukt, kleepluik onder z'n arm gestoken, raapt een paar sloffen op etcetera)* Kom Marcel, beweeg ook eens een beetje. Breng jij alvast eens dat vaatwerk daar op 't dressoir naar de keuken.

MARCEL *(opstaand)*: Ja ja, rustig maar. *(begint aan het dressoir)*

NORBERT *(brengt wat hij verzameld heeft door het midden af. Komt direct terug. Waslijn loshakend)*: En luister Marcel, en jij ook Agaathe, we moeten ons allemaal op z'n voordeligst kleden. Het allerbeste kostuum dat je hebt Marcel. En jij Agaathe.... *(Agaathe kijkt flegmatisch voor zich uit, maar heeft haar linkerhand uitgestrekt en maakt met duim en wijsvinger het bekende geldgebaar)* Ja, dat dacht ik al. Jij hebt natuurlijk weer niets om aan te trekken. Maar luister, in dit geval riskeren we niets. Wat 't kosten moet moet 't kosten. ik wil dat jij hier als een echte dame rondloopt, als een grand lady, en niet als een vogelverschrikker.

AGAATHE: Aha, maar dat heb je niet tegen een dove gezegd. Wachten jullie maar eens tot morgen, dan draai ik je hier wel eens iets voor de ogen. Die graaf heb ik al in m'n zak nog voordat hij binnen is. Ik ben in mijn jonge jaren immers werkster geweest op een school waar franse les werd gegeven en ik kan.....

MARCEL: Zeg pa, kijk eens, dat tafeltje met die verlepte bloemen hier, dat is toch eigenlijk geen gezicht.

NORBERT: Gloeiende! Nee zeg, haal weg, haal weg.

MARCEL *(tafeltje opnemend)*: En die bloemen pa?

NORBERT *(sarcastisch)*: Nee, die moet je daar laten hangen. Is 't nou goed?

MARCEL: Ik vraag 't toch alleen maar.

NORBERT: Och nee, och nee, en kijk nu hier die treurwilg. *(wijst op*

verloederde plant) Dat kan ook niet. Kom eens mee Marcel, op kantoor heb ik nog een prachtige ficus staan. *(staan bij middendoorgang om af te gaan. Marcel naast hem met het bijzettafeltje en vaas met verlepte bloemen. Norbert weer pasje terug in de kamer)* Zeg, als we nu maar eens wisten hoe je met zo eentje van adel moet omgaan. Is 't zo'n kale donder, die niets kan verdragen, of zou je die ook wel eens een schuine bak kunnen vertellen?

AGAATHE: Kan ik wel achter komen. Hoef ik maar een telefoontje te plegen met Nora. Die heeft haar hele leven bij dat soort volk gewerkt. Marcel, geef me de telefoon eens. *(Marcel zet bijzettafeltje neer, neemt telefoon van het dressoir en wurmt die op de ontbijttafel - kan een draadloze zijn)*

NORBERT: Kom Marcel, gaan we eens kijken. *(beiden af)*

AGAATHE *(draait nummer):...* Hoi Nora, met mij, Agaathe. *(luistert)* Goed, goed, en met jou? *(luistert)* Ja ja. Maar eh, Nora, waar ik voor bel, jij hebt toch altijd op kastelen gewerkt en zo, en nu wil ik je vragen: is jou iets bekend over een zekere graaf Winter? *(luistert)* Ja... oh... ja ja... mm... ja... mm... eh, nee kind, dat is meer dan genoeg.... O nee, nu niet, dat vertel ik je later wel eens.... Oké. Zeg, en dat je bedankt bent dat weet je hé. Doei. *(legt neer)*

NORBERT *(en Marcel op met plant. Zetten die ergens neer):* Kijken we straks wel eens hoe we dat hier allemaal een beetje fatsoeneren.

AGAATHE: Ik weet ondertussen hoe het met onze adellijke vriend zit.

NORBERT: O ja? Laat eens vlug horen.

AGAATHE *(in telegramstijl):* Geen onaardige vent, echte graaf, maar niet als zodanig herkenbaar. Speciale tick: altijd bereid zich ten opzichte van mensen die hem niet kennen, anders voor te doen dan hij in werkelijkheid is. Voila, graaf Winter.

NORBERT: Goed werk geleverd Agaathe. Maar luister, met wat we nu over dat heerschap weten, moeten we wel goed rekening houden. We mogen ons in geen geval laten verrassen

MARCEL *(enthousiast):* En 'm goed verzorgen pa, dat moeten we ook. Genoeg te roken, genoeg te drinken, alles wat hij maar wil.

NORBERT: Mijn idee jongen. En nog iets. We moeten er voor zorgen dat hier op de secretaire altijd genoeg papier ligt, met enveloppen en 'n pen.

MARCEL *(onzeker):* O ja pa?

NORBERT: Maar zeker jongen. Die graaf zal toch ook wel berichten over ons moeten doorgeven aan die notaris, en we moeten het hem in alles zo gemakkelijk mogelijk maken.

MARCEL: Ja ja, dat is waar.

NORBERT: Zeg Agaathe, en jij moet er voor zorgen dat we hier een bediende krijgen, zo'n soort butler, begrijp je?

AGAATHE: Zomaar, van vandaag op morgen? Waar moet ik die vandaan halen?

NORBERT: Je hoeft toch maar 'n uitzendbureau te bellen... Zeg, en wat denken jullie, het dressoir... dat zouden we ook een beetje schuin kunnen zetten... breekt de hoek een beetje.

MARCEL: Zeg pa, een butler zei je, maar is dat wel genoeg? Ik bedoel, als we het nu echt sjiek willen doen, dan zou daar toch eigenlijk ook een dienstster bij moeten zijn.

NORBERT: Gloeiende, dat ik daar niet aan gedacht heb! Natuurlijk moet er ook 'n vrouw bij zijn. Agaathe, moet je dat maar tegelijkertijd meebestellen. En dan vraag je maar of ze ons een echtpaar willen sturen.

AGAATHE: Een echtpaar?

NORBERT: Welzeker. Kunnen ze samen de keuken gebruiken én de zit-slaapkamer, zijn we van dát probleem ook al af.

MARCEL: En pa, weet je wat eigenlijk ook nog moet? (*gaat richting midden- doorgang*) Een snoer of een dunne lap stof. Dat zie je ook vaak op de film. En als je daaraan trekt komt iemand van het personeel vragen wat gewenst wordt. Hartstikke deftig.

NORBERT: Kan best. En veel werk is 't niet. Kunnen we gemakkelijk zelf doen. We hoeven alleen maar....

KEES (*opkomend met krant*): Mensen, ik heb 't. Ha Norbert, ik heb 't gevonden man. Hier, bovenaan links, lees zelf maar: Stein en Biermans B.V., projektontwikkelaars.

NORBERT: Kijk eens Kees, ik ben blij dat je die gevonden hebt, maar het zou voor mij wel een stuk makkelijker zijn als je me eerst eens zou vertellen wat je met die mensen moet.

KEES: Norbert, stel je nu eens voor dát we zouden fuseren. Dan moet er een nieuwe entree komen, een riante toegangsweg, begroeiing en noem maar op. En daar heb je toch een projektontwikkelaar bij nodig.

NORBERT (*nog bezig, grist ergens stropdas weg, ruimt tijdschriften op, een paar sokken enzovoorts. Marcel eveneens op deze wijze doende*): Alsjeblieft Kees Spaan, ik heb nu heel wat anders aan m'n hoofd dan een fusie. En eerlijk gezegd: ik zie er ook niet veel heil in.

KEES: Man, je moet vooruit kijken.

NORBERT: Ben ik al druk mee bezig vriend, en daarom ook het volgende: jij, Tonia en Dorotea, jullie kunnen hier bij ons op bezoek komen zo vaak je maar wilt, maar niet meer achterom. We hebben een voordeur en als je er bij ons in wilt, bel je eerst, en dan word je netjes binnengelaten door iemand die we daar voor aannemen.

KEES (*achterdochtig*): Jullie gaan extra iemand in huis halen om ons binnen te laten? Vertrouw je ons dan soms niet meer?

NORBERT: Ach Kees, dat is toch onzin. Maar we willen eindelijk eens een beetje op stand gaan leven. En zeg nu zelf: ben je fabrieksdirekteur of niet? Nou dan. En vind je het dan gepast dat mensen zoals jullie door de achterdeur komen?

KEES: Daar heb je eigenlijk wel gelijk in.

NORBERT (*wijst op ontbijttafel*): Marcel, en die tafel kan daar ook niet blijven staan. Daar staat toch alles op een hoop bij elkaar. Kunnen we beter hier zetten. Kom, zet de telefoon op het dressoir en help eens een handje. (*Norbert en Marcel dragen tafel flink stuk naar rechts, zodat Agaathe open in de ruimte blijft zitten. En dan blijkt dat ze van onderen slechts spaarzaam gekleed is, bijvoorbeeld babydoll*)

AGAATHE (*heeft op het eerste moment nog niets in de gaten, maar dan schrikt ze zich rot*): O neee.... Zeg, zijn jullie nu helemáál bedonderd? (*in paniek*) Spaan, kom hier met die krant.

KEES (*omstandig*): Welja Agaathe, als jij er eens naar wil kijken. Hier, boven links in de hoek, met dat kader, daar staat 't heel

AGAATHE (*gehaast*): Toe man, geef op! (*grist hem de krant uit de hand, wikkelt deze als een doek om zich heen en trippelt dan af door het midden*)

MARCEL: Zeg pa, kijk ma.

KEES: Wat 'n reclame, wat 'n reclame!

NORBERT: Hoezo reclame?

KEES: Kerel, ik mocht lijden dat ook eens zo'n stuk van mij in de krant kwam.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto